

Østrig) en række latinamerikanske lande, Japan og Thailand; blandt de lande, der afstod, var Finland og Østrig, de resterende latinamerikanske lande, Elfenbenskysten, Madagascar, Den centralafrikanske Republik, Senegal, Niger, Øvre Volta og Malaysia.

Ved afstemningen i *plenarforsamlingen* den 16. december 1965 fik de samme paragraffer stemmetallene 48-33-24 og 48-37-19. Umiddelbart efter afstemningen om den første af disse paragraffer meddelte Generalforsamlingens præsident, at paragraffen ikke var vedtaget, idet den ikke havde opnået det nødvendige $\frac{2}{3}$'s flertal. Sovjetunionen nedlagde protest herimod og foreslog mødet udsat; dette forslag blev nedstemt, og samme skæbne led et indisk forslag om at suspendere mødet. Sovjetunionen fremsatte derefter formelt et forslag om, at der til vedtagelse af paragraffen kun krævedes simpelt flertal. Dette forslag blev nedstemt med stemmetallene 30-56-9. Hele resolutionen (res. 2069), hvis vigtigste paragraf herefter var afsnittet om besøgsmissioner, vedtoges derefter uden de to paragraffer om baserne med stemmetallene 91-0-10 (Canada, Finland, Gabon, Elfenbenskysten, Senegal, Sydafrika, Togo, Uganda, Storbritannien og Frankrig).

I debatten kom der fra forskellig side nye tanker til orde vedrørende løsningen af *de små territoriers ofte helt egenartede problemer*. Italien udtalte, at mange af de problemer, som disse små territorier stod overfor, skyldtes deres lidenhed såvel med hensyn til areal som til befolkning; dette kunne begrunde, at der blev anlagt særlige kriterier ikke blot for så vidt angår spørgsmålet om deres uafhængighed, men også for så vidt angår spørgsmålet om deres deltagelse i internationale organisationers arbejde. Det var derfor med beklagelse, man måtte konstatere, at koloniudvalget efter fire års eksistens ikke havde fundet det muligt at udarbejde visse grundlæggende principper, som for så vidt angik disse territorier kunne anvendes sammen med resolution 1514 (XV) (kolonideklarationen); som udgangspunkt kunne man efter italiensk opfattelse anvende resolution 1541 (XV) (om retningslinier for opnåelse af fuldt selvstyre). *Ceylon* tog spørgsmålet op i forbindelse med behandlingen af Cook Islands. Han fandt, at alle disse små territorier burde behandles

af en særlig komité „forskellig fra det sakrosankte koloniudvalg“, idet dette for stærkt var knyttet til ideerne om selvstyre og uafhængighed.

På et efterfølgende vestligt møde blev det fra *australisk side* foreslået, at man i indlæg skulle støtte de ceylonesiske synspunkter; den *danske* repræsentant udtalte, at dette næppe ville være hensigtsmæssigt, for det første fordi det ceylonesiske indlæg var fremsat så ubehændigt, at det måtte være faldet de fleste andre afro-asiater for brystet, for det andet fordi vestlig støtte til denne endnu vage og uafklarede udvikling meget vel kunne virke som et „dødslys“. Efter dansk opfattelse var det bedst, at yderligere initiativer kom fra afro-asiaterne selv, og det meste vestlige lande burde gøre var ved given lejlighed underhånden at støtte de fremkomne synspunkter. Det ceylonesiske indlæg blev ikke berørt senere i debatten fra vestlig side.

Derimod kom en række andre afro-asiatiske repræsentanter ind på spørgsmålet om de meget små territorier både i 4. udvalg og i plenarforsamlingen. Mest bemærkelsesværdige må indlæggene fra *Malis* og *Guineas* repræsentanter siges at være. Resolution 1541 (XV), der gennem de seneste år har været et dødt papir, blev gennem disse repræsentanters indlæg vel ikke direkte citeret, men af indlæggene synes det at fremgå, at man med den gode erfaring fra Cook Islands ikke ville afvise andre løsninger end fuldstændig uafhængighed, endog „associering“ og „integration“.

På 4. udvalgs sidste møde afgav vicegeneralsekretæren for formyndereskabsager en udtalelse, i hvilken han bl. a. berørte små territoriers problemer. Han udtalte, at man om muligt kunne tage Vest Samoa og Cook Islands som eksempler til efterfølgelse. De midler og fremgangsmåder, man hidtil havde benyttet, syntes ikke længere tilstrækkelige til at løse de særlige problemer, som knyttede sig til de små territorier, og det ville være nyttigt, om et forskningsarbejde blev iværksat på dette område; sekretariatet ville som altid bistå koloniudvalget og 4. udvalg hermed.

Disse nye tanker vedrørende løsningen af de små territoriers problemer fandt dog ikke klart udtryk i nogen af forsamlingens resolutioner; på *den ene side* skærpedes kur-